

BREXIT: ΑΙΤΙΑ, ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΙΑΔΓΜΑΤΑ

Το αποτέλεσμα του Δημοψηφίσματος στο Ηνωμένο Βασίλειο θέτει καίρια ερωτήματα, ανανεώνει ανεπίλυτα ζητήματα και επιδεινώνει την ρευστότητα του διεθνούς συστήματος ασφαλείας και οικονομίας.

Ερωτήματα:

- Δικαιούται η οριακή πλειοψηφία να δεσμεύει τελεσίδικα την ζωή και το μέλλον της μειοψηφίας;
- Πόσο ώριμοι και ενημερωμένοι ήσαν οι εκατέρωθεν ψηφοφόροι; Γνώριζαν τις συνέπειες της ψήφου τους και είναι έτοιμοι να τις δεχθούν;
- Πόσο Ηνωμένο Βασίλειο και πόση Ευρωπαϊκή Ένωση θα μείνει Αύριο;
- Απέμειναν Ηγέτες στην Ευρώπη, είναι Ευρωπαίοι και οδηγούν ή οδηγούνται;

Ζητήματα ανεπίλυτα:

*Είκοσι εκατομμύρια πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης μένουν άνεργοι και περίπου άλλοι τόσοι Ασιάτες και Αφρικανοί μετανάστες/πρόσφυγες ζουν σε γκέτο. Πολλά Κράτη της Ευρώπης αρνούνται να δεχθούν νέους πρόσφυγες.

- Τα 28 Κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξεχώρησαν στις Βρυξέλλες μέρος της εθνικής κυριαρχίας τους την οποία, όμως, ασκεί στην πράξη η δαιδαλώδης γραφειοκρατία. Τα αιρετά μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου εκδίδουν Ψηφίσματα δίχως αποτέλεσμα αλλά καρπώνονται παχυλότατες αμοιβές.
- Τις πολιτικές αποφάσεις λαμβάνει και εισηγείται η Ευρωπαϊκή Επιτροπή την οποία, όμως, δεν εκλέγουν οι πολίτες. Πολιτικά αποφασίζουν τελικά το Συμβούλιο Κορυφής και τα Συμβούλια Υπουργών που, όμως, επηρεάζουν διαδοχικά η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Γερμανία, το εθνικό συμφέρον κάθε μέλους και οι κομματικές ισορροπίες στη χώρα αυτών.
- Η στρατιωτική ασφάλεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξαρτάται απόλυτα από τις Ηνωμένες Πολιτείες που ορίζουν το ΝΑΤΟ και η ενεργειακή επάρκειά της κατά κύριον λόγον από την Ρωσία με την οποίαν, όμως, αντιπαράθεται.

Διεθνές σύστημα ασφαλείας:

- Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν απέκτησε ποτέ στρατηγική ασφαλείας ούτε αυτόνομη στρατιωτική δύναμη ούτε έλεγχο των συνόρων της. Τα πιο ισχυρά Κράτη της διαθέτουν κατά περίπτωση εθνικές στρατιωτικές δυνάμεις τους όπου τους υπαγορεύει το κοσμοκρατορικό σχέδιο της Ουάσιγκτον, η οποία απέτυχε παντού προκαλώντας σεισμικές μεταβολές στην Οικουμένη: Ιράκ, Αφγανιστάν, Συρία, Αίγυπτος, Λιβύη, Ουκρανία και νωρίτερα Βαλκάνια.
- Πλήττει τα συμφέροντα και την ασφάλεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης η επιδίωξη της Ουάσιγκτον να απομονώσει, να περικυκλώσει και να διαλύσει την Ρωσία αλλά, παρά ταύτα, η Ε.Ε. συμμετέχει αναγκαστικά.
- Το Ηνωμένο Βασίλειο ανέκαθεν είναι ο θερμότερος σύμμαχος των Η.Π.Α. και αντιπροσωπεύει την αμερικανική στρατηγική στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Διεθνές σύστημα οικονομίας:

- Η Ευρωπαϊκή Ένωση προχώρησε στην νομισματική και στην οικονομική ένωσή της αλλά δεν μπόρεσε, ή δεν τόλμησε, την πολιτική ένωσή της. Έτσι έζεψε τα βόδια πίσω από το κάρο: η οικονομία υπαγορεύει τις πολιτικές αποφάσεις διότι δεν έχει πολιτικούς θεσμούς να ασκούν οικονομική πολιτική.
- Η Ευρωπαϊκή Ένωση ανακήρυξε διεθνές νόμισμα το Euro της, παρ' ότι δεν το αποδέχονται όλα τα Κράτη μέλη της. Έτσι εντάχθηκε στην παγκοσμιοποίηση, δέχθηκε εκατομμύρια Μουσουλμάνους μετανάστες για να μειώσει το κόστος της και

εφήρμοσε τον πολυπολιτισμό για να τους κάνει πολίτες της. Συνέπεια: νόθευσε τον πολιτισμό της, θυσίασε την κοινή ευρωπαϊκή ταυτότητα των Λαών της, επέτυχε τον διχασμό της προσωπικότητάς της και έφερε τους τρομοκράτες στις ιστορικές πρωτεύουσές της.

Πικρία με την Ιστορία:

Αυτά τα δεδομένα δεν επιτρέπουν μεγάλη έκπληξη για το Brexit. Ανέκαθεν οι πολίτες του Ηνωμένου Βασιλείου έχουν ένα αίσθημα υπεροχής απέναντι στην Ευρώπη, νιώθουν διαφορετικοί, αντιτάχθηκαν στα πρώτα βήματα της ΕΟΚ και δημιούργησαν την Ζώνη Ελευθέρων Συναλλαγών, έχασαν και αναγκάστηκαν να ενταχθούν στην Ε.Ε. αλλά κράτησαν την στερλίνα τους που σέβονται ιδιαίτερα. Πιστεύουν ότι η Ευρώπη τους χρωστάει τα πάντα και ότι η Ιστορία τους αδίκησε.

Πράγματι. Στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο είναι οι μόνοι που δεν υπετάγησαν, πολέμησαν σκληρά παντού και, μαζί με τους ομόγλωσσούς τους Αμερικανούς παλαιούς αποίκους τους, απελευθέρωσαν την Ευρώπη. Νίκησαν στον Πόλεμο αλλά ηττήθηκαν κατά κράτος στην Ειρήνη. Η έως τότε κραταιά Αυτοκρατορία τους έχασε σταδιακά όλες τις κτήσεις της, τις αποικίες της και τα προτεκτοράτα της: Ινδία, Πακιστάν, Μπαγκλαντές, Βιρμανία, Σιγκαπούρη, Αφγανιστάν, Ιράν, Ιράκ, Συρία, Παλαιστίνη, Αίγυπτος, Σουδάν, Νιγηρία, Κένυα, Ροδεσία, Κύπρος.

Με το Δημοψήφισμά τους, όμως, δεν έλυσαν κανένα πρόβλημά τους. Αντίθετα, προκάλεσαν νέο παγκόσμιο πρόβλημα και, αντί να πάρουν πίσω το αίμα τους, κινδυνεύουν άμεσα να χάσουν την Σκωτία και την Βόρειο Ιρλανδία. Γι' αυτό, όσοι έχουν μέλλον και όσοι έχουν Παιδεία ψήφισαν σαρωτικά την παραμονή στην Ε.Ε.: οι νέοι έως 25 ετών και οι Πανεπιστημιούπολεις, Κέμπριτζ και Οξφόρδη, όπου γνωρίζουν ότι με την Ιστορία και την Δημοκρατία δεν μπορεί να παίξει κανείς.

Η Δημοκρατία:

Το Δημοψήφισμα θεωρείται άμεση Δημοκρατία. Ο φιλόσοφος Αριστοτέλης, που με τα έργα του διεμόρφωσε τον κοινό ευρωπαϊκό πολιτισμό μας, διδάσκει και συνοψίζει την Δημοκρατία στα ακόλουθα:

Όταν οι άρχοντες δεν έχουν ήθος, τα πολιτεύματα γίνονται τυραννία. Τυραννία είναι και η Δημοκρατία όταν επικρατεί οχλοκρατία και δημαγωγία. Προέχει, συνεπώς, το ήθος των πολιτικών και των πολιτών. Ήθος είναι ο εθισμός στην αρετή και ιδίως στην άσκηση της αρετής που σκοπεύει στην εξυπηρέτηση του κοινού συμφέροντος. Η Παιδεία διδάσκει την αρετή και την άσκησή της. Γι' αυτό η Παιδεία είναι το παν. Στην Δημοκρατία οι πολίτες ασκούν την αρετή την οποία οι πολιτικοί οφείλουν να ασκούν και συνάμα να διδάσκουν με το παράδειγμά τους σε κάθε πολίτη. Πρώτος ο Σωκράτης είπε στον μαθητή του Αλκιβιάδη: *«Για να ευδαιμονήσουν οι πόλεις δεν χρειάζονται τείχη ούτε καράβια ούτε πλήθος ούτε μέγεθος, αλλά αρετή. Και συ, αν πρόκειται να κυβερνήσεις την πόλη σωστά, έχεις χρέος να μεταδώσεις ήθος στους πολίτες. Πριν κυβερνήσεις, πρέπει να αποκτήσεις αρετή»*.

Δημοκρατία υπάρχει όταν όλοι οι πολίτες είναι ελεύθεροι και ίσοι. Η ελευθερία πραγματώνεται όταν όλοι οι πολίτες και οι πολιτικοί είναι ίσοι απέναντι στον Νόμο, έχουν ίσα δικαιώματα να μετέχουν στα κοινά της Πολιτείας και ίσα καθήκοντα να πειθαρχούν στις αποφάσεις της πλειοψηφίας. Ο πολίτης πρέπει να μάθει να κυβερνάται ώστε να κυβερνά καλά ως πολιτικός. Ο Λαός είναι κυρίαρχος όταν η πλειοψηφία του ασκεί την εξουσία, αλλά την Δημοκρατία κυβερνά ο Νόμος. Ο Νόμος, όμως, πρέπει να είναι ίσος προς όλους να είναι ορθός και να εφαρμόζεται έναντι όλων. Δεν επιτρέπεται να υπηρετεί αποκλειστικά τα συμφέροντα της πλειοψηφίας ούτε των ισχυρών ούτε των φτωχών που διαμορφώνουν την πλειοψηφία.

Οι πολίτες είναι ελεύθεροι και ίσοι αλλά δεν είναι όλοι όμοιοι. Διακρίνονται κατ' αξίαν και οι άξιοι «μετέχουν των τιμών», δηλαδή εκλέγονται στα αξιώματα. Κοινό καθήκον όλων

είναι να φυλάττουν την Δημοκρατία, όπως το πλήρωμα φυλάγει το καράβι που υπηρετούν κατ' αξίαν πολλοί ανόμοιοι με πειθαρχία και συνεργασία. Αλλιώς χάνεται το καράβι της Δημοκρατίας. Για να τραβάει μπροστά και να ωφελούνται όλοι, οι πολίτες και οι πολιτικοί πρέπει να εκφέρουν ορθή κρίση. Και ορθή κρίση σημαίνει ότι η ισότητα και η ελευθερία έχουν όρια. Όποιοι τα παραβούν, βλάπτουν το κοινό συμφέρον και τότε έχουμε φαύλη Δημοκρατία. Ορθή γνώμη, σύμφωνα με τον Σωκράτη, έχουν μόνον οι επαίοντες, οι γνώστες ειδικοί.

Όπου δεν κυριαρχούν οι Νόμοι, κυριαρχούν οι δημαγωγοί και τότε ο Λαός γίνεται συρφετός, πιο δεσποτικός από Μονάρχη, οπότε η Δημοκρατία γίνεται τυραννία, παρ' ότι υπάρχει λαϊκή πλειοψηφία-αλλά εκμαυλισμένη.

N. I. Μέρτζος